

РЕШЕНИЕ

№ 2169

гр. София, 23.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 10.12.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6628** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, бизнес център „Абакус”, представлявано от изп.директор Т. Т., чрез пълномощник, срещу Решение № Ж-355/16.05.2018 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-179-2/31.01.2018г., подадена от дружеството, срещу [фирма]. В жалбата си жалбоподателят, чрез пълномощник, излага доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, както и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че неправилно КЕВР е приела, че заявлението към [фирма] е подадено от лице без представителна власт. Посочено е, че ако е била констатирана тази нередност, то дружеството е следвало да бъде уведомено по надлежния ред, което не е сторено, отделно от това таксата за поисканата услуга е била заплатена от дружеството, с което действие са били потвърдени всички действия на пълномощника. Посочва се още, че с умишления отказ за преустановяване на спирането на електрическата енергия, електроразпределителното дружество е нарушило разпоредбите на чл.123 от ЗЕ, чл.37, ал.3 и чл.47, ал.1 от Общите условия на договорите за достъп до електроразпределителната мрежа. Твърди се още, че решението на КЕВР е неправилно и в частта в която е прието за законосъобразна

извършената смяна на ползвател поради прекратен договор за наем между [фирма] и Д. Д. Иската се отменя на оспореното решение на КЕВР и връщане на административната преписка за ново произнасяне като се задържи [фирма] да преустанови захранването на обекти И. 1479951 и И. 1479958. Не се претендира разноска по делото.

Ответникът по жалбата – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки твърди неоснователност на същата. Счита, че решение е валидно, правилно и законосъобразно и моли същото да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на жалба от [фирма], срещу [фирма], подадена по реда на чл.22, ал.1, т.3 от ЗЕ, с вх. № Е-13-179-2/02.02.2018г. и по жалба с вх. № Е-13-179-2/31.01.2018 г.

С писма изх. № Е-13-179-2/ от 19.03.2018 г. и от 30.04.2018 КЕВР е поискала становище и съответно представянето на всички документи по жалби от [фирма]. В отговор на тези писма електроразпределителното дружество е изпратило становища и документи с писма вх. № Е-13-179-2 / от 10.04.2018 г. и от 04.05.2018 г. / л. 77-98 от делото/.

При извършената проверка от КЕВР било установено, че [фирма] е подало заявление с вх. № 7333227 от 08.12.2017 г. до [фирма] за преустановяване на снабдяването с електрическа енергия за обектите с И. 1479951 и И. 1479958 на клиент [фирма]. Заявената от дружеството дата за преустановяване на снабдяването на ел. енергия била 21.12.2017 г. Заявлението е подадено от г-жа Е. П. с нотариално заверено пълномощно. Установено било, че това лице не е упълномощено от дружеството заявител да заявява преустановяване на преноса на електрическа енергия към обекти на клиенти на [фирма]. Във връзка с коледните и новогодишните празници на 19.12.2017 г. [фирма] взело решение да не преустановява преноса на електрическа енергия към обекти на клиенти за периода 20.12.2017 г. – 02.01.2018 г. За уведомяването на клиентите за това решение е публикувано съобщение на интернет страницата на електроразпределителното дружество. Допълнително всички търговци на електрическа енергия, които имат клиенти на лицензионната територия са уведомени и по телефон. Конкретно от [фирма] са провели разговор по телефона с представител на [фирма] като на дружеството били предложени два варианта – промяна на датата на преустановяване на преноса на електрическа енергия или при отказ от услугата да им бъде възстановена сумата на заплатената такса. Няма данни дружеството да е потвърдило или отказало предложените му варианти. Във връзка с чл.8 от Процедурата за преустановяване и възстановяване на пренос на електрическа енергия на обект от свободния пазар по заявка на доставчик [фирма] не е престъпило към преустановяване на преноса на ел. енергия към обектите на клиент [фирма].

В [фирма] било подадено и Заявление с вх. № 7427693/16.01.2018г. от Д. Д. / собственик на обекти с ИТН 1479951 и ИТН 1479958/ за смяна на ползвател поради прекратен договор за наем между него и [фирма]. Заявлението било подадено от новия клиент, собственика на обекта, който декларирал, че не е сключил договор за доставка на електрическа енергия с настоящия доставчик, снабдяващ горепосочените

обекти с електрическа енергия. Декларирал също, че е запознат със зоконоустановеното право да избере друг доставчик, като до избора на нов доставчик обектите ще се снабдяват с електрическа енергия от доставчик последна инстанция. Към заявлението били приложени документи, удостоверяващи правото на ползване на обектите на заявителя и анекс за прекратяване по взаимно съгласие на сключения между Д. Д. и [фирма] договор за наем от 15.02.2013 г. Предвид декларираното от собственика на обекта, [фирма] в съответствие с разпоредбите на ПТЕЕ е прехвърлило служебно доставката на ел. енергия за обектите от настоящия доставчик към доставчик от последна инстанция, считано от 01.02.2018 г.

След постъпване на преписката в административният орган и след разглеждане на постъпилите становища е изготвен доклад до председателя на КЕВР с вх. № Е-Дк-448/11.05.2018г. от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“/ л.73-76 от делото/. Същият е разгледан и обсъден в заседание на 16.05.2018 г. като е взето решение за прекратяване на административната преписка по жалбата подадена от [фирма] срещу [фирма], видно от извлечение от Протокол № 82/16.05.2018 г. /л.67-72 от делото/.

Издадено е Решение № Ж-355/16.05.2018 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-179-2/31.01.2018г., подадена от дружеството, срещу [фирма]/ л.65-66 от делото/ В хода на съдебното производство от страните в процеса не са ангажирани допълнително доказателства.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

От представените по делото доказателства е видно, че Решение № Ж- 355/16.05.2018 г. на КЕВР е връчено на жалбоподателя [фирма] на дата 07.06.2018 г., видно от представеното по делото известие за доставяне / л.64 от делото/. Жалбата до АССГ срещу решението е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и при наличието на правен интерес, с оглед на което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Процесното решение е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 от ЗЕ, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал.1, т.3 от ЗЕ и чл. 142, ал.1, т.1 и чл.147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон, както и на В и К оператори срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства

комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им или ако не намери за основателна жалбата прекратява производството по преписката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) Глава девета.

В конкретният случай от административният орган е спазена процедурата по чл.142-147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР който е обсъден на закрито заседание на комисията като решението е постановено в срока по чл.146, ал.1 от Наредбата. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за посочване на фактическите и правни основания за издаването. Решението е мотивирано като съдържа подробни мотиви по които е прието, че жалбата на [фирма] е неоснователна и е прекратила административното производство по същата.

Съдът намира, че при издаването на оспореното решение на КЕВР решението, не е допуснато противоречие с материалния закон.

Видно от представената по делото административна преписка заявление с вх. № 7333227 от 08.12.2017 г. до [фирма] за преустановяване на снабдяването с електрическа енергия за обектите с И. 1479951 и И. 1479958 на клиент [фирма], е било подадено от [фирма], чрез упълномощено лице Е. П.. Видно от съдържанието на представеното по делото нотариално заверено пълномощно на това лице / л.30 от делото/, дружеството е упълномощило П. да представлява дружеството пред всички електроразпределителни дружества и пред Е., като извършва правни, фактически и техвически действия във връзка с регистрирането на крайни клиенти в регистъра на съответното разпределително и /или преносно предприятие като търговски участници, по смисъла на ПТЕЕ, както и да предприема действия свързани с изготвяне, подаване и получаване на документи във връзка с регистрацията до получаване на идентификационен номер от съответното разпределително дружество, идентифициращ крайния клиент като търговски участник.

Съгласно чл.88, ал.2 от ЗЕ разпределението на ел. енергия е услуга от обществен интерес, а съгласно чл.94а, ал.2 от ЗЕ снабдяването с ел.енергия от крайния снабдител също е услуга от обществен интерес, която се предоставя при условията на равнопоставеност. В §1, т.66б от ЗЕ е дадена дефиниция на понятието „услуга от обществен интерес“. Това е услуга, която е свързана с транспортирането, доставката или снабдяването с ел.енергия или природен газ с определено качество, регулирана цена или цена, определена по одобрена от КЕВР методика и договорни условия, която не може да бъде отказвана по причини които не са посочени в закона. Съгласно чл.123, ал.1 от ЗЕ посочва, че доставчиците от последна инстанция, обществения доставчик, крайните снабдители, производителите и търговците на ел.енергия имат право да преустановяват временно снабдяването с ел.енергия на крайните клиенти при неизпълнение на задълженията по договора за продажба на ел.енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с ел.енергия. Т.е. конкретно са посочени причините,

както и лицата, които могат да поискат спиране на електрозахранването. Видно от посочените в чл.4, ал.2 от Процедурата за преустановяване и възстановяване на пренос на електрическа енергия на обект на свободен пазар по заявка на доставчик, изискването е заявката за преустановяване на ел. захранване следва да се подаде от доставчика на обявения от [фирма] адрес за кореспонденция, по електронна поща подписана с кавлифициран ел. подпис или по факс, оформена с подписи и печати от представляващите доставчика лица. Т.е. снабдяването с ел. енергия е такова жизнено важно благо което не може да се прекратява произволно, а само в изрично регламентирани в закон или договор условия от изчерпателно изброен кръг от лица. Не всяко упълномощено от доставчика лице може да иска прекратяване на ел. снабдяване, а само такова което е изрично упълномощено да иска прекъсване на електрозахранването на даден клиент на упълномощителя / доставчик/. Това е така, с оглед на защитата на интересите както на самия търговец на ел. енергия, така и на разпределителното дружество и крайните клиенти, с оглед на недопускането на причиняване на вреди от недобросъвестни действия на лице с общо пълномощно.

В конкретният случай, лицето Е. П., не е упълномощена изрично да иска от името на доставчика [фирма] преустановяване на преноса на електрическа енергия към обекти на клиенти на това дружество. С оглед на горното правилно и в съответствие с разпоредбата на чл.8 от Процедурата, [фирма] не е пристъпило към преустановяване на преноса на ел. енергия към обекти на клиенти на жалбоподателя.

По отношение на направено възражение относно невъзстановената такса платена на дружеството следва да се посочи, че КЕВР не е компетентния орган който може да установява дали дадена сума е правомерно заплатена или не. Жалбоподателят има правната възможност при наличието на финансови претенции към електроразпределителното дружество да се обърне към компетентния съд.

С оглед на горното съдът намира, че в тази част оспореното решение е законосъобразно и правилно.

Неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя по отношение на направената смяна на доставчик електрическа енергия по подаденото от Д. Д. заявление от 16.01.2018 г.

Не е спорно обстоятелството по делото, че това лице е собственик на обекти с ИТН 1479951 и ИТН 1479958. Не се спори и че, това лице е прекратило договора за ползване на тези обекти от Био хийт"О.. Съгласно приетата от [фирма] Процедура за смяна на ползвател на обект на свободен пазар, смята стартира след подаването на заявление от новия или стария ползвател на обекта. В конкретния случай заявлението е подадено от новия клиент, т.е. собственика на имотите, който изрично е декларирал, че не е сключил договор за доставка на електрическа енергия с настоящия доставчик, снабдяващ горепосочените обекти с електрическа енергия, както и че е запознат със законоустановеното право да избере друг доставчик, като до избора на нов доставчик обектите ще се снабдяват с електрическа енергия от доставчик последна инстанция.

Съгласно чл.102а от ПТЕЕ при подаване на документи за смяна на собственик или ползвател на обект на клиент на свободния пазар, новият собственик или ползвател следва да е сключил договорите по чл.11, т.3, 4,9 и 10, в случай че желае обекта да се снабдява с ел. енергия от настоящия доставчик. Такива договори не се установи да са сключени между Д. Д. и [фирма]. При това положение правилно [фирма], при спазване на процедурата по чл.103 от ПТЕЕ и изискванията на чл.102а, ал.3 от ПТЕЕ, както и сроковете

регламентирани в „Инструкция за реда и условията за смяна на доставчик на ел.енергия на клиенти, притежаващи обекти, за които се прилагат стандартизирани товари профили“, приета от КЕВР с Протокол № 56 от 28.03.2016 г., достъпна на интернет страницата на комисията, е извършил служебно смяната на доставчик на електрическа енергия и балансираща грепа по отношение на имотите на подалото заявление лице.

Съгласно чл.95, ал.1 от ЗЕ, всеки клиент има право да избира доставчик на електрическа енергия, независимо от това в коя държава -членка на ЕС, е регистриран доставчикът, а съгласно ал.3“ смяната на доставчика при спазване на договорните условия не е съпроводена с допълнителни задължения за клиента.“

В конкретният случай след като наемателя на обектите на Д. е престанал да ползва същите, той е прекратил и договора си за снабдяване на ел.енергия, а собственика е изразил желание за ползване и заплащане на ел.енергия от друг доставчик, различен от настоящия.Т.е. правилно е прието от КЕВР,че не е налице нарушение на лицензията от страна на [фирма], в качеството му на титуляр на лицензията за доставчик от последна инстанция /ДПИ/, с оглед на разпоредбата на чл.39, ал.6 от ЗЕ.

По изложените съображения настоящият съдът намира, че обжалваното Решение № Ж- 355/16.05.2018 г. на КЕВР е законосъобразно, поради което жалбата на [фирма] следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора съдът намира за основателно искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Такова следва да му се присъди в размер на 200.00 лв. на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК],сътс седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, бизнес център „Абакус“, представлявано от изп.директор Т. Т., срещу Решение № Ж-355/16.05.2018 г. на КЕВР, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-179-2/31.01.2018г., подадена от дружеството, срещу [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК],сътс седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.2, бизнес център „Абакус“, представлявано от изп.директор Т. Т., да заплати на КЕВР сумата в размер на 200.00 лв. / двеста лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: